

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2011/0128 van 14 september 2011
in de zaak 2010/0159/A/3/0139

In zake: de heer ■■■■■, wonende te ■■■■■

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **LIMBURG**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 15 januari 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Limburg van 16 december 2009.

Met dit besluit heeft de verwerende partij het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Maaseik van 7 september 2009 onontvankelijk verklaard en beslist dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Maaseik van 7 september 2009 hierdoor haar rechtskracht herneemt.

Het betreft een perceel gelegen te ■■■■■ en met kadastrale omschrijving ■■■■■.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 16 juni 2010, alwaar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

De heer ■■■■■ en de heer ■■■■■, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. FEITEN

Op 1 juli 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de heer en mevrouw [REDACTED], hierna de aanvragers, bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Maaseik een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het wijzigen van de inplanting van een vergunde carport, bouwen van een tuinhuisje, het plaatsen van een groene afsluiting en het plaatsen van houten panelen”*.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 1 september 1980 vastgestelde gewestplan ‘Limburgs Maasland’, gelegen in woongebied met landelijk karakter. Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt. Het perceel is wel gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk, niet vervallen verkaveling van 4 oktober 2004 (nummer [REDACTED]).

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Maaseik verleent op 7 september 2009 een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvragers voor de wijziging van de inplanting van de carport, het plaatsen van een groene afsluiting en het plaatsen van houten schotten aan de linkerperceelsgrens beginnende vanaf de muur tot aan de voorgevel van de carport. Het college van burgemeester en schepenen van de stad Maaseik weigert de stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een tuinhuisje en het plaatsen van houten schotten vanaf de voorgevel carport tot de achterste perceelsgrens.

“ ...

De aanvrager wenst zijn vergunde carport te wijzigen wat de inplanting betreft; hij wil de carport tegen de perceelsgrens bouwen i.p.v. op 2m van de perceelsgrens.

Dat met deze wijziging van inplanting kan akkoord gegaan worden, gelet op de akkoordverklaring van de aanpalende eigenaar rechts, dhr. [REDACTED], die bij het dossier is gevoegd.

De aanvrager wenst een tuinhuisje te plaatsen op 2m van de linker- en achterste perceelsgrens. In de voorschriften van de goedgekeurde verkaveling staat vermeld dat voor bijgebouwen de max. totale oppervlakte 50 m2 mag bedragen.

De oppervlakte van de carport bedraagt $6m \times 8.20m = 49.2 \text{ m}^2$ + oppervlakte tuinhuisje $4m \times 5m = 20m$; waardoor de totale oppervlakte 59,2 m2 bedraagt.

Bij het dossier is geen motivatie voor de afwijking van de oppervlakte gevoegd. Er wordt ook geen wijziging van dit voorschrift gevraagd.

De aanvraag werd niet onderworpen aan een openbaar onderzoek zodat de procedure van afwijking niet kan toegepast worden. Met de reeds vergunde carport, waarvoor nu een wijziging van inplanting wordt gevraagd, bedraagt de oppervlakte aan bijgebouwen 49 m2. Het bijkomend oprichten van een tuinhuis kan binnen de huidige voorschriften van de verkaveling niet worden toegestaan.

Er kan hiermede dan ook niet akkoord worden gegaan met het plaatsen van een tuinhuis.

In de voorschriften van de verkaveling staat tevens vermeld wat de afsluitingen betreft: andere materialen (metselwerk, houten panelen) kunnen aanvaard worden over een beperkte hoogte.

Aangezien de houten panelen met een hoogte van 1.80m tegen de linkerperceelsgrens geplaatst worden, en er geen akkoord bij het dossier is gevoegd tot het plaatsen van deze

panelen tegen de perceelsgrens kan er niet akkoord worden gegaan met deze houten panelen.

Een afsluiting met een betonplaat van 20cm en een groene draad zoals aangeduid op plan is aanvaardbaar.

...”

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 13 oktober 2009 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 26 november 2009 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep onontvankelijk te verklaren en om de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Maaseik van 7 september 2009 haar rechtskracht te laten hernemen.

De verwerende partij beslist op 16 december 2009 om het beroep onontvankelijk te verklaren en oordeelt dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Maaseik van 7 september 2009 haar rechtskracht herneemt. De verwerende partij doet hierbij de volgende overwegingen gelden:

“ ...

Overwegende dat ter zake dient vastgesteld te worden dat het ingediende beroepschrift geen omschrijving bevat van de mogelijke hinder die de beroeper zou kunnen ondervinden ingevolge de verleende vergunning of weigering; dat het beroepschrift derhalve niet voldoet aan de vormvereisten tot ontvankelijkheid;

Overwegende dat de bezwaren van de beroeper betrekking hebben op de wetgeving inzake openbaarheid van bestuur op gemeentelijk niveau; dat de beroeper bij zijn dossier eveneens de stukken voegde met betrekking tot het beroep dat werd ingesteld bij de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur, waarbij het beroep van de heer [REDACTED] op 29 oktober 2009 tegen de ontstentenis van beslissing van de stad Maaseik ontvankelijk doch gedeeltelijk zonder voorwerp en gedeeltelijk ongegrond werd verklaard; dat deze problematiek echter niet tot de beroepsmogelijkheid hoort inzake stedenbouwkundige vergunningen;

Overwegende dat derhalve het beroep van de heer [REDACTED] onontvankelijk wordt verklaard;

...”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De verwerende partij heeft de bestreden beslissing met een ter post aangetekende zending van 18 december 2009 betekend aan de verzoekende partij. Het verzoekschrift tot vernietiging werd door de verzoekende partij ingediend met een ter post aangetekende brief van 15 januari 2010 en is bijgevolg tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Conform artikel 4.8.1, tweede lid, 1° VCRO spreekt de Raad zich als administratief rechtscollege uit over beroepen die worden ingesteld tegen vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen, genomen in laatste administratieve aanleg, betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever er in dit verband bijkomend op dat het begrip 'vergunningsbeslissingen' betrekking heeft op de krachtens de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening genomen beslissingen in de vergunningsprocedure. Hieronder wordt niet enkel de toekenning of de weigering van een vergunning begrepen, maar ook bijvoorbeeld het onontvankelijk verklaren van een administratief beroep (*Parl. St.*, VI. Parl., 2008-2009, nr. 2011/1, blz. 195, nr. 570).

Met de thans bestreden beslissing heeft de verwerende partij het administratief beroep van 13 oktober 2009 van de verzoekende partij tegen de beslissing van 7 september 2009 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Maaseik onontvankelijk verklaard. De verzoekende partij heeft dan ook een evident (procedureel) belang in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bij het voorliggende beroep waarvan het voorwerp evenwel is beperkt tot de vraag of de verwerende partij het administratief beroep van de verzoekende partij terecht onontvankelijk heeft verklaard.

C. Ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep en de bevoegdheid van de Raad

1.

Gegeven de in onderdeel IV.B. van dit arrest gedane vaststellingen, met name de omstandigheid dat het voorwerp van het voorliggende beroep noodzakelijk beperkt is tot de vraag of de verwerende partij het administratief beroep van de verzoekende partij terecht onontvankelijk heeft verklaard, en in zoverre de verzoekende partij in die zin de vernietiging van de bestreden beslissing vraagt, is het voorliggende beroep conform artikel 4.8.1, tweede lid, 1° VCRO ontvankelijk.

2.

In zoverre de verzoekende partij de Raad echter vraagt om, na de vernietiging van de bestreden beslissing, *'een nieuwe beslissing te nemen rekening houdend met de aangehaalde omschrijvingen van de nadelen en hinder bij het plaatsen van de houten schutting en desgevallend de carport op de linker perceelsgrens'*, stelt de Raad vast dat dit onderdeel van de vordering onontvankelijk is.

De Raad heeft immers, als administratief rechtscollege, zoals vermeld, ten gronde enkel een vernietigingsbevoegdheid, waarbij hij in eerste instantie een legaliteitstoets zal uitvoeren en zich niet in de plaats mag stellen van het vergunningverlenend bestuursorgaan om tot een beoordeling van de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning over te gaan. Het in artikel 4.8.3, §1, tweede lid VCRO aan de Raad toegekende beperkte injunctierecht, verleent de Raad evenmin de bevoegdheid om zelf een stedenbouwkundige vergunning te verlenen dan wel om het vergunningverlenend bestuursorgaan deze of gene beslissing te nemen.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Enig middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij roept in het enig middel de schending van het decreet van 26 maart 2004 betreffende openbaarheid van bestuur in. De verzoekende partij leidt deze schending af uit het feit dat zij niet tijdig heeft kunnen beschikken over overheidsinformatie die noodzakelijk was om binnen de wettelijke termijnen en met kennis van zaken bij de verwerende partij administratief beroep aan te tekenen tegen de beslissing van 7 september 2009 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Maaseik. De verzoekende partij kon naar eigen zeggen immers maar kennis nemen van de inhoud van de beslissing van 7 september 2009 nadat de termijn om administratief beroep aan te tekenen bij de verwerende partij al was verstreken. De onontvankelijkheid van haar administratief beroep is naar het oordeel van de verzoekende partij uitsluitend te wijten aan het feit dat haar vraag van 17 september 2009 om een afschrift van de beslissing van 7 september 2009, inclusief de goedgekeurde plannen, door het college van burgemeester en schepenen van de stad Maaseik pas met een brief van 16 oktober 2009, volgens de verzoekende partij door haar ontvangen op 21 oktober 2009, werd beantwoord.

Een repliek die er, nog volgens de verzoekende partij, bovendien pas eerst kwam nadat zij op 7 oktober 2009 een klacht had ingediend bij de Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie tegen het uitblijven van een antwoord van het college van burgemeester en schepenen van de stad Maaseik. Deze omstandigheden en het feit dat zij tot op het moment van het indienen van het voorliggend beroep bij Raad geen inzage heeft gekregen in het inplantingsplan, verklaren waarom de verzoekende partij in haar administratief beroepschrift geen omschrijving kon geven van de rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen die zij kon ondervinden ingevolge de beslissing van 7 september 2009. Zij zou bij gebrek aan kennis van de inhoud van de beslissing van 7 september 2009 de omschrijving van vermelde hinder of nadelen op vermoedens moeten hebben baseren.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop dat een in artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO bedoelde belanghebbende, zoals de verzoekende partij, op straffe van onontvankelijkheid, inlichtingen moet verschaffen over de beweerde hinder of nadelen die voortvloeien uit de beslissing genomen in eerste aanleg. De verwerende partij stelt vast dat de verzoekende partij heeft nagelaten om in haar beroepschrift ook maar enige verduidelijking te geven bij de hinder of nadelen die zij zou kunnen ondervinden. De verwerende partij wijst er bovendien op dat het volstond voor de verzoekende partij om zich naar het gemeentehuis te begeven, inzage te vragen en te nemen van de beslissing en het inplantingsplan, en zo nodig uitleg te vragen, om vervolgens op met kennis van zaken en op ontvankelijke wijze administratief beroep aan te tekenen.

3.

In haar wederantwoordnota volhardt de verzoekende partij in haar standpunt. De verzoekende partij merkt tevens op dat zij zich niet naar het gemeentehuis heeft begeven om inzage te krijgen omdat zij in het verleden, wanneer zij aldus kennis wou verwerven betreffende de oorspronkelijk aan de aanvragers verleende vergunning, bij diverse gelegenheden steeds en op grond van uiteenlopende uitvluchten wandelen werd gestuurd zonder daadwerkelijk inzage te krijgen.

Beoordeling door de Raad

1.

De Raad kan de redenering van de verzoekende partij niet bijtreden. De recalcitrante houding van (de diensten van) het college van burgemeester en schepenen van de stad Maaseik bij de behandeling van de vraag van de verzoekende partij van 17 september 2009 om een afschrift van de beslissing van 7 september 2009, een houding die in het overwegende gedeelte van de beslissing van de Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie lijkt te worden bevestigd, impliceert niet, minstens niet zonder meer, dat ook de bestreden beslissing de regelgeving inzake de openbaarheid van bestuur schendt.

In zoverre het vermelde gebrek aan diligentie in hoofde van (de diensten van) het college van burgemeester en schepenen van de stad Maaseik daadwerkelijk aanleiding heeft gegeven tot het onontvankelijk verklaren van het administratief beroep van de verzoekende partij door de verwerende partij, dan brengt dit in het licht van het door de verzoekende partij geformuleerde middel niet zozeer de wettigheid van de bestreden beslissing, doch wel op de aansprakelijkheid van (het college van burgemeester en schepenen van) de stad Maaseik in het gedrang.

Voorgaande vaststelling staat naar het oordeel van de Raad vanzelfsprekend los van de vraag, zoals de verwerende partij opmerkt, of de verzoekende partij op een normaal zorgvuldige wijze heeft gehandeld door kennelijk uitsluitend schriftelijk om een afschrift van de beslissing van 7 september 2009 te verzoeken en, bij het uitblijven van een reactie, zich kennelijk te beperken tot een klacht bij de Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie. Het komt de Raad dan ook voor dat de verzoekende partij, ondanks eerdere negatieve ervaringen, er goed had aangedaan om zich, met het oog op de inzage van het kwetsieuze dossier, tevens in persoon aan te melden bij de diensten van het college van burgemeester en schepenen van de stad Maaseik om de gebeurlijke weigering tot inzage te laten vaststellen.

2.

Artikel 1, §1, tweede lid van het Besluit van 24 juli 2009 van de Vlaamse Regering tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen (hierna verder aangeduid als het Besluit van 24 juli 2009), in toepassing van artikel 4.7.25 VCRO bepaalt dat de in artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO bedoelde belanghebbenden, zoals de huidige verzoekende partij, in hun administratief beroepschrift een omschrijving moeten geven van de rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen die zij kunnen ondervinden ingevolge de bestreden beslissing. Vermelde vereiste is conform artikel 1, §1, vierde lid van het Besluit van 24 juli 2009 voorgeschreven op straffe van onontvankelijkheid van het beroepschrift.

De Raad stelt vast dat het administratief beroepschrift van 13 oktober 2009, wat de verzoekende partij overigens niet betwist, geen enkele omschrijving bevat van mogelijke hinder of nadelen die de verzoekende partij zou kunnen ondervinden ingevolge de beslissing van 7 september 2009 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Maaseik. In het licht van artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO en van artikel 1, §1, tweede lid van het Besluit van 24 juli 2009, diende de verwerende partij het inleidend beroepschrift van 13 oktober 2009 dan ook noodzakelijk af te wijzen als onontvankelijk. Door zo te beslissen, schendt de bestreden beslissing, naar het oordeel van de Raad, geenszins de regels inzake de openbaarheid van bestuur.

De omstandigheid dat de verzoekende partij, na op 21 oktober 2009 naar eigen zeggen kennis te hebben genomen van de inhoud van de beslissing van 7 september 2009, op 22 oktober 2009 nog een aanvullende nota, waarin wel bepaalde hinderaspecten en nadelen worden opgesomd, aan de verwerende partij heeft gestuurd, is irrelevant aangezien noch de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, noch het Besluit van 24 juli 2009 op dit punt voorzien in de mogelijkheid tot regularisatie. De vraag of de verwerende partij, bij het onderzoek van de ontvankelijkheid van het

bij haar aanhangige administratief beroep, in het bijzonder in het licht van de toepassing van artikel 1, §1, tweede lid van het Besluit van 24 juli 2009, acht had moeten slaan op het argument van de verzoekende partij dat zij de inhoud van de beslissing van 7 september 2009 om de aangehaalde redenen tot dan niet kon kennen, is, gegeven de draagwijdte van het inleidend verzoekschrift en onverminderd artikel 4.8.3, §2 VCRO, niet aan de orde.

Het middel is ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is onontvankelijk in zoverre de Raad wordt verzocht een *‘een nieuwe beslissing te nemen rekening houdend met de aangehaalde omschrijvingen van de nadelen en hinder bij het plaatsen van de houten schutting en desgevallend de carport op de linker perceelsgrens’*.

2. Het beroep wordt voor het overige ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

3. De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 14 september 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW

Filip VAN ACKER